

В. П. Харшман, М. О. Мельник, Д. М. Филенко

ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ВПРАВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ В МЕДИЧНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Наш світ стрімко змінюється. Поява нових технологій, методів діагностики та лікування хвороб, автоматизація виробничого процесу, безсумнівно полегшують роботу, але й вимагають від медичного працівника великого професіоналізму, гнучкості мислення[2]. Та чи можливо підготувати конкурентоспроможного спеціаліста застосовуючи методи «старої школи»?

Зараз, у вищих навчальних закладах, зокрема медичних, навчаються переважно студенти покоління «міленіалів» (1981-1999 рр.). Найціннішим для «міленіалів» є контроль над своїм життям, роботою. Ці люди гарні комунікатори, вони вміють працювати в команді, - є цілеспрямованими, впевненими в собі та своїх силах. Разом з тим, вони є реалістами, що налаштовані на працю[1].

На нашу думку, разом з впровадженням нових технологій, повинна змінюватися і організація навчального процесу. Студент повинен вміти здобувати знання та застосовувати їх на практиці, грамотно користуватися інформацією, бачити проблеми та вміло і оперативно їх вирішувати, постійно самовдосконалюватись[5]. Одним із рішень цих питань застосування інтерактивних методів навчання.

Інтерактивність (англ. – взаємодія) – поняття, що розкриває характер і ступінь взаємодії між об'єктами. Таким чином, інтерактивне навчання означає здатність, перебуваючи у певній взаємодії з іншою особою, групою людей чи комп'ютером, чи знаходячись в режимі бесіди, гри, діалогу чи змагання, засвоювати матеріал, отримувати нові знання та застосовувати їх на практиці.

Насьогодні існує безліч видів інтерактивних вправ і завдань. Серед них найбільш актуальними для підготовки спеціалістів-медиків є:

- навчаючі ігри (командні, імітації, тощо.);
- творчі завдання;
- позааудиторні методи навчання (змагання, конкурси, КВК, брейн - ринг);
- використання програм та додатків;
- обговорення складних та дискусійних питань у вигляді дебатів, «круглого стола», та ін. [4].

Перевагою інтерактивних вправ перед звичайною системою освіти є зацікавлення студента в навчанні, бажання отримати результат своєї роботи, краще запам'ятовування матеріалу, розвиток критичного мислення та робота в команді. Вони забезпечують перехід студента із пасивного слухача лекції в активну ланку пізнавального процесу. Завданням викладача стає не подача фактів, а, скоріше, заохочення до навчання і направлення студента на пошук потрібної інформації[3].

На практиці значення інтерактивних вправ виявилось в тому, що всі завдання, які виконуються під час заняття сприяють появі емпатії, взаємоповаги, дружньої та невимушеної атмосфери в колективі, формуванню комунікативної культури та мобільності студентів, навчають грамотно висловлювати та обґрунтовувати свою точку зору, розглядати тему з різних сторін, слухаючи твердження інших учасників тощо [4].

Таким чином, впровадження інтерактивних вправ в освітній процес підготовки майбутніх лікарів дозволяє підвищити зацікавленість до навчання та обраної професії. Використання такого підходу до проведення практичних занять допоможе отримати глибокі знання з кожної теми, що в майбутньому може вміло бути застосованим на практиці. Отримана інформація є основою для формування аналітичних здібностей та розвитку клінічного мислення, що допомагає у розв'язанні складних випадків при роботі з пацієнтом.